

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף נ"ז ע"ב

תקונא עשרין, וחד ועשרין

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (נ"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

אֲשֶׁתֶּכָּח בְּשַׁבָּת, וּבִגְיִן דָּא שַׁבָּת הִיא שְׁקוּלָה כָּכָל אֲוִרֵיתָא כָּלָה.

תרגום לעברית

וְהֵנָּה הוּא צוּרַת הַמְּנוּחָה, וְצָרִיךְ לִהְיוֹת לְיָמִין, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר הָרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, וְשִׁלְחָן הַשַּׁבָּת צָרִיךְ לִהְיוֹת לְשִׁמְאֵל, וְעָלָיו נֶאֱמַר הָרוּצָה לְהַעֲשִׁיר יְצָפִין. הַמָּטָה בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, וְשַׁבָּת הִיא אוֹת בְּרִית מִיָּלָה, אוֹת הַתְּפִלִּין, מִי שֶׁמָּחֵל אֶת זֶה כְּאִלּוּ מְחַלֵּל אֶת זֶה. תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ כְּנֶגֶד זְכוּר, תְּפִלִּין שֶׁל יָד כְּנֶגֶד שְׂמוֹר, מָה רְשׁוֹת הָרַבִּים הוּא חֲלוּל שַׁבָּת, אֵף כֵּן אוֹת בְּרִית הִיא חֲלוּל שְׁלוֹ זִוְנָה, וְזוֹ רְשׁוֹת נְכָרִיָּה, אֵין מְצוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה שְׁלֹא נִמְצְאָת בְּשַׁבָּת, וּמִשּׁוּם זֶה, הַשַּׁבָּת הִיא שְׁקוּלָה כָּכָל הַתּוֹרָה כָּלָה.

טקסט התיקונים

וְכֵן שְׁכִינְתָּא תַּתְּאָה אֶתְקַרֵּיאת שׁוּפָר, מְסִטְרָא דְשְׁכִינְתָּא עֲלָאָה דְאִיהִי שׁוּפָר גָּדוֹל, תִּקְעַ בְּשׁוּפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנּוּ, תִּקְעַ שׁוּפָר אִיהוּ לְשׁוֹן תִּקְיעָה דְיֹדָאִי שְׁכִינְתָּא תַּתְּאָה אִיהִי תִקְיעָה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְסִטְרָא דִימִינָא, וְאֶתְקַרֵּיאת שְׁכָרִים דִּילִיָּה מְסִטְרָא דְשִׁמְאֵלָא, וְאֶתְקַרֵּיאת תְּרוּעָה דִּילִיָּה מְסִטְרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְאִיהוּ דַּעַת, וּבִגְיִן דָּא אֶתְמַר (תְּהִלִּים פֶּט טז) אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה, יוֹדְעֵי בְּדַעַת, דְּאֶתְמַר בֵּיה (משלי ג

כ) בַּדַּעַתּוֹ תְּהוּמוֹת נִבְקָעוּ, וּבַדַּעַת חֲדָרִים יִמָּלְאוּ (שם כד ד), אִיהִי שׁוֹפָר, וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ
הוא קול השופר, וּבִזְמַנָּא דְּהִיא סִלְקָא לְגַבִּיהַּ בְּתַלְתָּ קִטְרִין אֵלִין, אֶתְמַר בֵּיהּ (שמות יט
יט) וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד, הוֹלֵךְ בְּתַקִּיעָהּ, וְחֹזֵק בְּשִׁבְרִים, מְאֹד בְּתַרוּעָהּ.

תרגום לעברית

וְכֵן שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה נִקְרֵאת שׁוֹפָר מִצַּד הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה שֶׁהִיא שׁוֹפָר גָּדוֹל, תִּקְעַ
בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתָנוּ, תִּקְעַ שׁוֹפָר שֶׁהוּא לְשׁוֹן תִּקְיעָה, שְׂוֹדַי שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה הִיא
תִּקְיעָה שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִצַּד הַיָּמִין, וְנִקְרֵאת שְׂבָרִים שֶׁלּוֹ מִצַּד הַשְּׂמָאל, וְנִקְרֵאת
תַּרוּעָה שֶׁלּוֹ מִצַּד הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, שֶׁהוּא דַּעַת, וּמִשּׁוֹם זֶה נֶאֱמַר אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי
תַּרוּעָה, יוֹדְעֵי בַּדַּעַת, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ בַּדַּעַתּוֹ תְּהוּמוֹת נִבְקָעוּ. וּבַדַּעַת חֲדָרִים יִמָּלְאוּ, הִיא
שׁוֹפָר, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא קוֹל הַשּׁוֹפָר, וּבִזְמַן שֶׁהִיא עוֹלָה אֵלָיו בְּשִׁלְשֶׁת הַקְּשָׁרִים
הַלָּלוּ, נֶאֱמַר בּוֹ וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד, הוֹלֵךְ בְּתַקִּיעָהּ, וְחֹזֵק בְּשִׁבְרִים, מְאֹד
בְּתַרוּעָהּ.

טקסט התיקונים

וַאִיהִי יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְכֹד אֶתְקַשְׁטַת קְדָמִיָּה בְּלְבוּשֵׁין שְׁפִירִין דְּאִינוּן לְבוּשֵׁי כַּפָּרָה,
אֶתְקַרִיאת צִיץ דִּילִיָּה, מְצַנֶּפֶת דִּילִיָּה, אַבְנֵט דִּילִיָּה, אִיהִי כְּלִילָא מְאַרְבַּע בְּגָדֵי לְבָן
מִסְטָרָא דִּימִינָא, וּמְאַרְבַּע בְּגָדֵי זָהָב מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא דְּאֶתְקַשְׁטַת בְּאֵלִין
לְבוּשֵׁין דְּכַפָּרָה אֶתְמַר בָּהּ (אסתר ה א) וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלָכוּת, וּבִהוּן עָאלַת לְפָנֵי
וְלְפָנִים, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שם) וַתַּעֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית, וּבִהוּן נִשְׂאָה חֵן
בְּעֵינָיו, וְרָזָא דְמֶלֶךְ וּרְאִיתָהּ לְזָכוֹר בְּרִית עוֹלָם (בראשית ט טז), וּמִידָּ אַדְנִי' שְׁמַעָה
אַדְנִי' סִלְחָה אַדְנִי' הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֲרָה (דניאל ט יט).

וְהָיָא יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְכַשְׁמַתְקַשְׁטָת לְפָנָיו בְּלְבוּשֵׁים יָפִים, שֶׁהֵם לְבוּשֵׁי כַּפָּרָה, הִיא נִקְרָאת הַצִּיץ שָׁלוּ, הַמְצַנֶּפֶת שָׁלוּ, הָאֲבִיט שָׁלוּ. הִיא כְּלוּלָה מֵאַרְבָּעָה בְּגָדֵי לְבָן מִצַּד הַיָּמִין, וּמֵאַרְבָּעָה בְּגָדֵי זָהָב מִצַּד הַשְּׂמָאל. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁמַתְקַשְׁטָת בְּלְבוּשֵׁים הִלְלוּ שֶׁל כַּפָּרָה, נֹאמַר בָּהּ וּתְלַבֵּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת, וּבָהֶם נִכְנָסֶת לְפָנָי וּלְפָנֵים. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַתַּעֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית, וּבָהֶם נִשְׁאַה חֵן בְּעֵינָיו, וְסוּד הַדְּבָר - וּרְאִיתִיהָ לְזִכֹּר בְּרִית עוֹלָם, וּמִיָּד אֲדַנ' יִי שְׁמָעָה אֲדַנ' יִי סִלְחָה אֲדַנ' יִי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֵר.

טקסט התיקונים

פּוּרִים אֶתְקָרִיאת עַל שֵׁם יוֹם הַכַּפּוּרִים, דַּעֲתִידִין לְאַתְעַנָּא בֵּיהּ, וּלְשִׁנוּי לִיָּה מַעֲנוֹי לְעֵנָּג, וּמָה דְאִיָּה שְׁכִינָתָא אָסוּר בֵּיהּ נַעֲלִית הַסְנָדֵל, בְּהֵוָה זְמַנָּא אֶתְמַר בָּהּ (שִׁיר ז ב) מָה יָפוּ פְּעֻמָּהּ בְּנַעֲלִים בֵּת נָדִיב, וַעֲנוּגָא וְחֻדְוָה וְכַמָּה טָבִין מְזוּמָּנִין לְגַבָּהּ, וְדָא יָהּא בְּזִמְנָא דְפּוּרְקָנָא בַּעֲגָלָא.

תרגום לעברית

פּוּרִים נִקְרָאת עַל שֵׁם יוֹם הַכַּפּוּרִים, שַׁעֲתִידִים לְהַתְעַנֵּג בּוֹ, וּלְשִׁנוֹת אוֹתוֹ מַעֲנוֹי לְעֵנָּג, וּמָה שֶׁהִיא שְׁכִינָה אָסוּר בּוֹ נַעֲלִית הַסְנָדֵל, בְּאוֹתוֹ זְמַן נֹאמַר בָּהּ מָה יָפוּ פְּעֻמָּהּ בְּנַעֲלִים בֵּת נָדִיב, וַעֲנָג וְשִׁמְחָה, וְכַמָּה טוֹבוֹת מְזֻמָּנוֹת אֵלֶיהָ, וְזֶה יִהְיֶה בְּזִמְן הַגָּאֵלָה בְּמַהֲרָה.

טקסט התיקונים

וּמֵאֵן גָּרַם עָנוּי לְשְׁכִינָתָא בְּגִלוּתָא, אֶלָּא רָזָא דְמֶלֶךְ וּבִכְן אָבָא אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא כָדַת (אֶסְתֵּר ד טז), בְּגִין דַּעֲלַת בְּלָא בַּעֲלָהּ, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (דְּבָרִים לג) מִיָּמִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ, דְּבִטְלִיו בָּהּ אוֹרֵייתָא, וְדָא גָרַם אֲבוּדָא דְכִּית רֵאשׁוֹן וְשִׁנִּי, הֵדָא הוּא דְכִּתִּיב (אֶסְתֵּר ד טז) וְכֹאֲשֶׁר אֲבָדְתִּי אֲבָדְתִּי, וְעַם כָּל דָּא אַף עַל גַּב דַּעֲלַת בְּלָא בַּעֲלָהּ דְאִיָּהוּ דְבָרֵי תוֹרָה, עַם כָּל דָּא עֲלַת בְּאֲבָהּוֹ, דְּאִינוּן שְׁלִשֶׁת יָמִים לִלְלָה וַיּוֹם דְּאַתְעַנַּת בְּהוֹן, וְאִינוּן סִהָדִין דְּעוֹלִימָתָא עֲלַת בֵּיהּ לְמִלְכָּא, הֵדָא הוּא דְכִּתִּיב (שִׁם ב יג) וּבָזָה הַנִּעְרָה בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ,

נַעֲרָה וְדַאי בָּאָה אֶל הַמֶּלֶךְ דָּאִישׁ לֹא יָדָעָה אֵלָּא בַּעֲלָהּ, וּכְמָה דְּבַעֲרָב הִיא בָּאָה נַעֲרָה
בְּתוּלָה וְדַאי, הָכִי נִמִּי בְּבִקְרָה הִיא שָׁבָה נַעֲרָה בְּתוּלָה וְדַאי, וּבָה עָרַב וּבִקְרָה פְּעַמִּים קוֹרִין
לְיִשְׂרָאֵל בַּעֲלָהּ, וְסִהֲדִין עָלֶיהָ דְּלֹא חָלִיפַת לִיהָ הִיא וּבִנְהָא בְּאַחֲרָא, וּבִגִּין דָּא יִשְׂרָאֵל
אֹמְרִין בְּכָל יוֹמָא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, שְׁמִ' ע אָח' ד', ש' ס א' ח'
ע' ד', א' ח נָטִיר לָהּ, בִּגִּין דָּאֵח לְצָרָה יוֹלֵד (מְשָׁלִי יוֹ יוֹ), וְעָלִיהָ אֶתְמַר (תַּהֲלִים לֵב ז)
אֶתְה סֵתֵר לִי, בְּרוּךְ אַתָּה בְּבוֹאֶךָ (דְּבָרִים כח ו), יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחֲיָךְ (בְּרַאשִׁית מט
כח), בִּגִּין דְּבִיהָ יְהוָה וּבִיהָ ד', בִּיהָ אִיְהִי נָטִירָא.

תרגום לעברית

ומי גרם ענוי לשכינה בגלות? אלא סוד הדבר, ובכן אבא אל המלך אשר לא כדת,
משום שנכנסת בלי בעלה, שנאמר בו מימינו אש דת למו, שבטלו בה תורה, וזה גרם
אכזר של בית ראשון ושני, זהו שכתוב וכאשר אבדתי אבדתי. ועם כל זה, אף על גב
שנכנסה בלי בעלה, שהוא דברי תורה, עם כל זה נכנסה עם האבות, שהם שלשת ימים
לילה ויום שהתעננה בהם, והם עדים שהעלמה נכנסה עמו למלך. זהו שכתוב וכזה
הנערה באה אל המלך, נערה ודאי באה אל המלך, שאיש לא ידעה אלא בעלה, וכמו
שבארב היא באה נערה בתולה ודאי, כך גם בבקר היא שבה נערה בתולה ודאי, ובה
ערב ובקר פעמים קורין לישראל בעלה, ומעידים עליה שלא החליפה אותו היא ובניה
באחר, ומשום זה ישראל אומרים בכל יום שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד,
ש'מ' ע א'ח' ד', ש'ס א'ח' ע' ד', א'ח שומר אותה, משום שאח לצרה יולד, ועליו נאמר
אתה סתר לי, ברוך אתה בבואך, יהודה אתה יודוך אחיך, משום שבו יהוה ובו ד', בו
היא שמונה.

וְעָלִיהָ אֶתְמַר (אסתר ב ז) וַיְהִי אִמֵּן אֶת הַדָּסָה, הוּא אוֹמֵן דִּילָה וַאֲיֵהִי אֲמוֹנָה דִּילִיהָ, וְדָא אִיהוּ דְאֶתְמַר (שם כ) כַּאֲשֶׁר הִיתָה בְּאִמְנָה אֶתּוֹ, וְלֹא נִגַּע בָּהּ נֹכְרָאָה דְאִיהוּ אַחֲשֹׁרוֹ'שׁ, בְּגִין דְּאֵח עָמָה וְדַאי, וַאֲיֵהוּ סְתִיר לָהּ מִנִּיהָ, בְּמַאי סְתִיר לָהּ מִנִּיהָ בְּנִקּוּדָה דְאִיהִי קוּצָא דְאֵת ד' מִן אֶחָד, א' ח נְטִיר ד', דְּלֹא יִתְקַרֵּיב לְגַבָּהּ אַחֵר, הִדָּא הוּא דְכִתִּיב (ישעיה מב ח) אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא אֶתֵּן, וְהֵאֵי נִקּוּדָה אִיהִי אוֹת בְּרִית, דְּבָהּ אֲשֶׁתְּלִים א' ח לְעֶשֶׂר, וּבָהּ אֶתְעַבֵּיד י', וּמֵאֵן דְּמִשְׁקַר בְּבְרִית מִלָּה גְרִים לְאֶסְתֵּר לְקֹא מִינִיהָ

וְעָלִיו נֶאֱמַר וַיְהִי אִמֵּן אֶת הַדָּסָה, הוּא אוֹמֵן שְׁלָה וְהִיא אֲמוֹנָה שְׁלוֹ, וְזֵהוּ שְׁנַאֲמַר כַּאֲשֶׁר הִיתָה בְּאִמְנָה אֶתּוֹ, וְלֹא נִגַּע בָּהּ הַנְּכָרִי שֶׁהוּא אַחֲשֹׁרוֹ'שׁ, מִשּׁוֹם שֶׁאֵח עָמָה וְדַאי, וְהוּא הַסְתִּיר אוֹתָהּ מִמֶּנּוּ. בְּמָה הַסְתִּיר אוֹתָהּ מִמֶּנּוּ? בְּנִקּוּדָה שֶׁהִיא הַקּוּץ שֶׁל הָאוֹת ד' מִן אֶחָד, א' ח שׁוֹמֵר ד' שֶׁלֹּא יִקְרַב אַחֵר אֵלֶיהָ. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא אֶתֵּן, וְהַנִּקּוּדָה הַזֶּה הִיא אוֹת בְּרִית, שֶׁכָּהּ נִשְׁתַּלֵּם א' ח לְעֶשֶׂר, וּבָהּ נַעֲשֶׂה י', וּמִי שֶׁמִּשְׁקַר בְּבְרִית מִלָּה, גּוֹרֵם שֶׁתִּסְתַּלֵּק מִמֶּנּוּ שְׂכִינָהּ, שֶׁהִיא הַיְחוד שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשׁוֹלֵט עָלָיו ש' ד' שֶׁהוּא אַחֵר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.